

сеть лева ми отби. На̀ ти ги! (Брои паритѣ въ рж-ката ѱ).

Стаменка

Ще ходишъ да пиешъ на кръчмата, пъкъ азъ да се чудя кое какъ да купя. Ела, Павлино, ела да влѣземъ вжтре.

Пончевъ (низко)

Това е насилие!...

Г-жа Антонина (задъ тѣхъ, съ дебелъ
мжжки гласъ)

Какво е туй? Какви сж тѣзъ букети?
(Пончевъ настрана отдава честь по войнишки).

Павлина

Отъ г-нъ Борисъ е, за Аничка.

Стаменка

Елате, г-жа Антонина, да влѣземъ.

Павлина

Аничка си заминава.

Г-жа Антонина

Знамъ, знамъ. Аничка и Борисъ всѣка вечеръ до единъ часа приказватъ подъ прозореца ми и не ме оставятъ да спя. Нека вървятъ кждето искатъ. Вий, Павлино, защо се карахте вчера съ Николачка, видѣхъ ви. Г-жа